

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 3Tdo/65/2017
Identifikačné číslo spisu: 3612010242
Dátum vydania rozhodnutia: 13.12.2017
Meno a priezvisko: JUDr. Martin Bargel
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2017:3612010242.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Martina Bargela a sudkýň JUDr. Jany Serbovej a JUDr. Aleny Šiškovéj v trestnej veci obvineného E. N. pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona a s poukazom na § 138 písm. h) Trestného zákona na neverejnom zasadnutí konanom 13. decembra 2017 v Bratislave, o dovolaní obvineného E. N. podanom proti uzneseniu Krajského súdu v Trenčíne, sp. zn. 2To/167/2015, z 29. septembra 2016 takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c) Trestného poriadku dovolanie obvineného E. N. o d m i e t a.

Odôvodnenie

Rozsudkom Okresného súdu Partizánske, sp. zn. 6T/6/2012, zo 7. septembra 2015 bol obvinený E. N. uznaný za vinného zo spáchania prečinu ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. h) Trestného zákona pre skutok, že

dňa 31. marca 2012 v čase okolo 07,45 hod. pri vedení motorového vozidla zn. Fiat Punto, evidenčné číslo S., pri vjazde do križovatky ciest P. a P., v smere od N. do S., prechádzajúci z vedľajšej cesty označenej dopravnou značkou „Daj prednosť jazde“ porušil ustanovenie § 20 ods. 1 Zákona o cestnej premávke č. 8/2009 Z. z. tým, že nedal prednosť z ľavej strany prichádzajúcemu motorovému vozidlu a vyvolal kolíziu situáciu technicky neprijateľným vjazdom do križovatky ciest, čím vytvoril náhlu prekážku osobnému motorovému vozidlu zn. Hyundai Accent i40, evidenčné číslo R., ktoré viedla MUDr. E. F., prichádzajúca v smere od S. po ceste označenej ako „hlavná“, následkom čoho došlo ku zrážke uvedených vozidiel, odhodneniu vozidla zn. Hyundai Accent i40 do areálu drevoskladu N. a zničeniu jeho časti oplotenja, pričom poškodená MUDr. E. F. utrpela pri dopravnej nehode zranenia, a to: zlomeninu teda XI. hrudného stavca s klinovitou deformáciou s jeho znížením o 2/3, zlomeninu prsnej kosti s narušením obvyklého spôsobu života v trvaní cca 3 mesiace.

Za tento prečin mu okresný súd uložil peňažný trest vo výmere 500 eur a ustanovil náhradný trest odňatia slobody vo výmere 1 rok. Zároveň mu okresný súd uložil aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu na 30 mesiacov. Poškodení boli z nároku na náhradu škody odkázaní na civilný proces (č. l. 481).

Krajský súd v Trenčíne uznesením, sp. zn. 2To/167/2015, z 29. septembra 2016 postupom podľa § 319 Trestného poriadku zamietol odvolanie obvineného E. N. proti vyššie označenému rozsudku súdu prvého stupňa (č. l. 500 - 501).

Proti uzneseniu Krajského súdu v Trenčíne, sp. zn. 2To/167/2015, z 29. septembra 2016 podal prostredníctvom obhajcu dovolanie obvinený E. N. z dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku (č. l. 527 - 535). Menovaný však v dovolaní nepredložil žiadny relevantný argument preukazujúci naplnenie vyššie uvedeného dovolacieho dôvodu. Obvinený v dovolaní prostredníctvom obhajcu poukázal na vykonané dôkazy, najmä znalecké posudky a vykonal, samozrejme podľa svojich vlastných kritérií, rozbor jednotlivých dôkazov a celkového dôkazného stavu:

- „Súdy nesprávne posúdili a vyhodnotili znalecký posudok č. 188/2015, vypracovaný Ústavom súdneho inžinierstva Žilinskej univerzity v Žiline, nakoľko aj bez odborných znalostí a vedomostí je nepochybné, že jeho závery sú nesprávne, neúplné, v rozpore so skutočným stavom veci.“

- „Na vyslovenie záveru, že odsúdený spáchal skutok nepostačujú vykonané dôkazy v prípravnom konaní ani vykonané dôkazy pred súdom.“

- „Podľa nášho názoru zistené skutočnosti v priebehu tak prípravného konania, ako aj konania pred súdom nenasvedčujú absolútne skutočnosti, že bol spáchaný trestný čin.“

V ďalšom sa podrobne zaoberal hodnotením a analýzou znaleckých posudkov a vyslovil: „Výsledky dokazovania vykonaného v konaní pred prvostupňovým súdom nevyznievajú jednoznačne, nie je tu úplne ucelená reťaz tak priamych, ako aj nepriamych dôkazov, z ktorých by sa mohol vyvodíť bezpečne nevyvrátiteľný a nad všetky pochybnosti odôvodnený záver, že odsúdený spáchal skutok kladený mu za vinu. V konaní pred prvostupňovým súdom sa súd nevyrovnal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie a tieto zistenia sú pre vyslovenie viny nedostatočné a neúplné. Vykonaným dokazovaním nebolo preukázané, že sa stal skutok kladený odsúdenému E. N. za vinu, nakoľko jeho vina nebola preukázaná bez všetkých pochybností tak, aby bolo možné vysloviť jednoznačný a ničím nespochybniteľný záver, že sa skutok stal ako je uvedený v obžalobe. Z dôvodu závažných pochybností o správnosti skutkových zistení a teda z dôvodu absencie ničím nespochybniteľných tak priamych, ako aj nepriamych dôkazov, ktoré by svedčili o vine odsúdeného za skutok popísaný v obžalobe je potrebné vysloviť záver, že spáchanie uvedeného skutku nebolo preukázané a preto je dôvodné, aby súd odsúdeného E. N. podľa ustanovenia § 285 písm. c) Trestného poriadku spod obžaloby oslobodil a to aj s poukazom na zásadu in dubio pro reo.“

S ohľadom na to navrhol, aby najvyšší súd zrušil rozhodnutie Krajského súdu v Trenčíne i rozhodnutie Okresného súdu v Partizánskom a prikázal Okresnému súdu v Partizánskom, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol.

K dovolaniu sa vyjadril prokurátor (č. l. 547 - 548) v podstate nasledovne: „Z dovolania nevyplývajú skutočnosti, z ktorých by bolo preukázané, v čom mal súd pochybiť pri právnom posúdení zisteného skutkového stavu veci. Odsúdený uvádza vlastné domnienky a názory, ktoré nemajú oporu vo vykonanom dokazovaní. V dovolaní odsúdený rozoberá skutočnosti a dôkazy, s ktorými sa tak súd prvého stupňa ako aj súd druhého stupňa vysporiadali ... a správne ustálili skutkový stav. Odsúdený sa v dovolaní zameriava iba na spochybňovanie znaleckého posudku Ústavu súdneho inžinierstva Žilinskej univerzity v Žiline, ktorý podľa názoru tunajšej prokuratúry ... vyčerpávajúco zodpovedal na položené otázky.“ Prokurátor navrhol odmietnuť podané dovolanie postupom podľa § 382 písm. c) Trestného poriadku, nakoľko nie sú splnené podmienky dovolania podľa § 371 ods. 1 Trestného poriadku.

Obvinený v reakcii na vyjadrenie prokurátora opäť podrobne rozobral a vyhodnotil znalecké dokazovanie, pričom znalecký posudok Ústavu súdneho inžinierstva Žilinskej univerzity podrobil kritike („Je absolútne neprijateľný záver uvedený v znaleckom posudku...“, „...na polemiku je aj spôsob výpočtu rýchlosti vozidla Hyundai simuláciou...“). V tejto reakcii na vyjadrenie prokurátora však obvinený, podobne ako v dovolaní, nepredložil žiadne vecné a relevantné skutočnosti preukazujúce naplnenie dovolacieho dôvodu, ktoré by mohol najvyšší súd zobrať do úvahy v rámci dovolacieho konania.

Z podaného dovolania je zrejmé, že obvinený ho poňal ako ďalšie už druhé odvolanie a prostredníctvom dovolania sa na najvyššom súde domáha opätovného prehodnotenia dôkazného stavu bez toho, aby si uvedomil, že dovolanie nie je ďalší riadny opravný prostriedok, čo nepochybne dokumentuje celý obsah jeho dovolania.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako dovolací súd (§ 377 Trestného poriadku) pred vydaním rozhodnutia o dovolaní skúmal procesné podmienky pre podanie dovolania a zistil, že dovolanie bolo podané proti prípustnému rozhodnutiu (§ 368 ods. 2 písm. h) Trestného poriadku), bolo podané prostredníctvom obhajcu (§ 373 ods. 1 Trestného poriadku), osobou oprávnenou (§ 369 ods. 2 písm. b) Trestného poriadku), v zákonnej lehote (§ 370 ods. 1 Trestného poriadku), na súde, ktorý rozhodol v prvom stupni (§ 370 ods. 3 Trestného poriadku), že dovolanie spĺňa obligatórne a obsahové náležitosti dovolania (§ 374 ods. 1, ods. 2 Trestného poriadku) a že obvinený pred podaním dovolania využil svoje právo podať riadny opravný prostriedok (§ 372 ods. 1 Trestného poriadku).

Najvyšší súd zistil, že dovolanie obvineného E. N. nie je opodstatnené, pretože je zrejmé, že nie sú splnené podmienky dovolania.

V prvom rade najvyšší súd poznamenáva, že v zmysle § 385 Trestného poriadku je dovolací súd viazaný dovolacími dôvodmi, ktoré sú v ňom uvedené, z čoho vyplýva, že táto viazanosť sa týka vymedzenia chýb napadnutého rozhodnutia a konania, ktoré mu predchádzalo (§ 374 ods. 1 Trestného poriadku) a nie právnych dôvodov dovolania uvedených v ňom v súlade s § 374 ods. 2 Trestného poriadku z hľadiska ich hodnotenia (R120/2012-I).

S ohľadom na uvedené nebol najvyšší súd oprávnený preskúmať iné v dovolaní označené porušenia zákona, ktoré nezodpovedajú vymedzeným dovolacím dôvodom, pretože by si tak atrahoval prieskum právoplatného rozhodnutia a jemu predchádzajúceho konania nad rámec návrhu - dovolania, čo by znamenalo prekročenie právomoci vyplývajúcej mu zo zákona (§ 385 Trestného poriadku) a Ústavy Slovenskej republiky (čl. 2 ods. 2).

Z uvedeného je preto potrebné vyvodit' a to aj s ohľadom na povahu dovolacieho konania, ktoré je ako návrhové konanie vždy podmienené návrhom oprávnenej osoby znalej práva - minister spravodlivosti, generálny prokurátor, obhajca v mene obvineného, že najvyšší súd je viazaný podaným návrhom do takej miery, že v rámci prieskumu dodržiavania zákonnosti nemôže ísť nad rámec návrhu a tam špecifikovaných dôvodov dovolania (§ 385 Trestného poriadku).

K dovolaciemu dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku najvyšší súd poznamenáva, že v rámci dovolacieho konania nie je prípustné preskúmať správnosť a úplnosť zisteného skutku (veta za bodkočiarkou § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku), ak dovolanie nepodal minister spravodlivosti podľa § 371 ods. 3 Trestného poriadku. Skutkový stav môže najvyšší súd hodnotiť len z toho hľadiska, či skutok alebo iné okolnosti skutkovej povahy boli správne právne posúdené, to znamená, či boli právne kvalifikované v súlade s príslušnými ustanoveniami hmotného práva. Preto nemožno preverovať úplnosť vykonaného dokazovania a správnosť hodnotenia jednotlivých dôkazov, nakoľko toto sú otázky upravené normami procesného práva, nie hmotným právom. Uvedený záver zodpovedá skutočnosti, že dovolanie je mimoriadnym opravným prostriedkom a rozhoduje o ňom najvyšší súd už v tretej inštancii, kde nemožno znovu vytvárať, či meniť skutkové zistenia. S ohľadom na to nemôže najvyšší súd spochybňovať skutkové zistenia, prehodnocovať vykonané dôkazy a ich hodnotenie vykonané súdmi nižších stupňov.

V rámci tohto dovolacieho dôvodu je potrebné zdôrazniť, že pri posudzovaní oprávnenosti tvrdenia o jeho existencii je dovolací súd vždy viazaný konečným skutkovým zistením (skutkovými závermi), ktoré vo veci urobili súdy prvého a druhého stupňa, teda dôvodom dovolania nemôžu byť nesprávne skutkové zistenia, čo je zrejmé z dikcie § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku veta za bodkočiarkou. Dovolací súd nemôže skutok ustálený súdmi prvého a druhého stupňa ani meniť ani dopĺňať (to neplatí len pre

posúdenie dôvodnosti dovolania ministra spravodlivosti podané podľa § 371 ods. 3 Trestného poriadku).

Inak povedané vo vzťahu ku skutkovému stavu zistenému súdmi prvého, prípadne druhého stupňa vyjadrenému v tzv. skutkovej vete výroku, môžu obvinení v dovolaní uplatňovať len námietky právneho charakteru, nikdy nie námietky skutkové. Za skutkové sa pritom považujú tie námietky, ktoré smerujú proti skutkovým zisteniam súdom, proti rozsahu vykonaného dokazovania, prípadne proti hodnoteniu dôkazov súdmi nižších stupňov - ich posudzovanie je dominanciou konania odvolacieho súdu. Dovolací súd nie je možné chápať ako tretiu „odvoláciu“ inštanciu zameranú na preskúmavanie rozhodnutí súdov nižších stupňov.

Pre dovolací súd je rozhodujúce skutkové zistenie, podľa ktorého E. N. spáchal skutok tak, ako je uvedený v rozsudku súdu prvého stupňa, s ktorého skutkovými závermi sa stotožnil aj odvolací súd. Popísanému skutkovému stavu plne zodpovedá i právny záver vyjadrený v posúdení skutku, ako prečinu ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona s poukazom na ustanovenie § 138 písm. h) Trestného zákona. Použitú právnu kvalifikáciu odôvodňujú všetky skutkové okolnosti, ktoré sú v popise skutku zahrnuté a ktoré vyjadrujú naplnenie príslušných znakov skutkovej podstaty označeného prečinu. Z uvedeného vyplýva, že tento dovolací dôvod nebol naplnený.

So zreteľom na vyššie uvedené najvyšší súd nezistil naplnenie žiadneho dovolacieho dôvodu vo veci obvineného E. N., a preto rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.